

== Brije trikrat na m'eseec. ==

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po število besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**
Brivca dobiš v Trstu po 5 novč., v Gorici, Ljubljani, Pulju, Nabrežini, St. Petru in Pragerskem po 6 nvč.

Mehko je ležišče ali misli so trde!

In vendar ne gre! Prav lepo sem si bil zamislil vse to. Jaz bi bil lepo sedel na Hrvatih in Slovencih, ljubečo desnico pa bi nudil — Italijanom. Na Dunaju bi prisegal na program desnice, na Primorskem pa bi moji podložniki gospodarili v zmislu — opozicije. Tako bi vladali na dveh stolah. Ali šmene ga vedi, kako je to, da ne gre! Ti sicer potrpežljivi Slovenci silijo izpod moje teže, in čim bi hotel ponuditi Italijanom ljubečo desnico, me ti vražji kreaajo po prstih, da me zares boli! Hm, hm, kaj bo iz tega!

ODMEVI.

Zbirka družbenih veselic. Zložil I. Z. Dèvoljub
(Dulje).

Pij'mo ga, tralala
»Žlahтна« je kapljica!
Živela! tralala!
Družba vesela!

Pojmo le, tralala
Pesem »korajžo« dá.
Juhaha, tralala!
Moja je Špela.

Vprašajmo, tralala
Godea će »polko« zna?
Plésimo, tralala!
Vse bo ogréla.

Dekle ti! tralala
Imaš še kaj srca,
Zame res! tralala
Bova se vzela!

Tam je sezidana
Zibeljka, tralala
Manjka le cela
Hišca vže — tralala

Stara ko tralala
Bodeva »ratala«, —
Za pečjo, tralala —
Bova se — grela!

(Pride še).

Don Pieri, Campitelli & Pajer. Trifoglio.

Primorski slovenski listi so zagnali zadnje tedne močen — glas po vsem svetu. Nabodli so na vilce tri imenitne rudeče može — puro sangue — ter jih kazali slavni avstrijski vladi in svetu: glejte kaj nam dajajo v plačilo za slovensko zvestobo. Ali preljubi moji kristjani; je-li sploh mogoče da zraste na Tržaški njivi kaj boljšega — kakor je en Don Peter. Se li čudite po vsem tem kar se že toliko let vrši v Avstriji, da bi na magistratu sedel kak boljši župan in deželni glavar kakor je naš Peter. Kje ste z glavo! Ko pridejo Prusi v Trst, takrat še le dobimo druge župane, druge glavarje! Ali danes, pri tej iredentarski vročini, si drzucio Slovenci — želeti kaj boljšega. — Pojdite no! — In stric Campitelli in žnjim vsa italjansko-beneška Istra, naj bi na ljubo fardamanim Hrvatom in Slovencem, se zdaj učili slovenski. — Campitelli in njega prištaši, so beati possidentes — na slovensko-hrvatski grudi. — Ali menite, da jih je res strah

pred nami; pred mogočno Avstrijo — pred dunajskimi ministri z »lončeno« roko. Pojte, pojte se solit, vi ki tako menite in se javno jokate. Avstrija, ki je že več stoletji sem prezirala slovanske rodove — njih jezik in njih značaj — zibala je nemško dete — zibala je laškega paglavea — v Istri, Trstu in Gorici — in danes sta fanta lepo zrasla: vlada jim lahko brezskrbno izročuje osodo gorjanskih Slovencev. — Prav je imel oni Istran ki se je zagrozil: Ako ostaneta naša dva poslanca še dalje v takej desnici, katera drži polno skledo iz katere naši politični nasprotniki zajemajo z veliko žlico in se nam rogajo; tedaj jih bodemo kamenjali, kedar se vrnejo z Dunaja. Kaj pa Pajer, o ti zviti lesjak kako se ti v pest smeješ, kedar čitaš grožnje v Soči. — Misliš si: Ali so nori ti ljudje; jeli kedaj lesica na starost spremenila dlako, — kako hočejo da iz strastnega Italijana postanem kedaj prijatelj Slovincem. »Dušo mi vzemite, a tega ne storim ker ne morem«. In lahko verujemo lesjaku; avstrijskim ministrom pa so tako zviteži dobro orodje. Danes si oni med med seboj janca dele, ali to ni nobeno čudo. Vsak pride na vrsto polagano.

Nikar se narod moj, ne čudi, da so zrastle na Primorskem take tri imenitne evetke. Vsaj je vlada noč in dan gnojila in orala laško njivo, in ako je le tu i tam zrasel kak slovenski slak na njej, ga je takoj odščepnila neprijazna roka. Sicer pa ljubi Primorci, jaz Vas dobro poznam, junaški, sta da Vas ni para — drugače ne bili zosedli primorske bregove in hribove. Nikar se ne strašite teh treh možakov, tudi če pride še kateri za njim, ker zdaj so leta laškega činkvantina. Ne bojte se ga. Vsaki dan je zlata vreden. Sleherna ura nas opominja: Slovca na boju, na branu stoj neustrašen! — Bratje tvoji se že zbirajo, na Slovence se ozirajo. Primorja na oddamo — naj tam danes tudi iredenta zvija rep. Naj le vlada sama iredento varje, mi se bomo čistili raje svojo garje!

Gospod: Tako lep deček, s katerim sem Vas včeraj videl. Odkod ga pa imate, gospica Karla?

Gospica: Ah! — ta je še iz neke zapuščine.

— Gospica, Vas smem domov spremljati?

— Samo spremljati? — Ne!...

Burke slavnih Zabrdždanov.

(Narodno blago; priredil Silvester).

XXI.

Zabrdžan in njegov sin gresta v goro podirat drevesa. Začneta nad nekim klancom. Celo naravno je, da se je vsako podsekano drevo podrlo navzdol. To pa se Zabrdžanu nikakor ni dopadlo in skušal je, kako bi podrł drevo navkreber. Pa vet trud bil mu je zastonj. Vsede se na štor in začne globoko premišljevat. Ko sedi nekaj časa, skoči vesel kvišku in reče sinu:

»Veš kaj, Jaka? Domu boš šel po konja in dolgo vrv. Ker znaš dobro plezati, splezal boš potem na drevo, katerega hočeva podreti in boš vrv privezal za vrh. Na njen drug konec pa vpreževa konja, da bode vlekel v breg. Drevo se nama mora po volji podreti!«

Sinu zdi se misel jako umna in brž hiti domu po zaželjeno. Ko se kmalu vrne, storita z očetom po namišljenem načrtu. Vrv je že pritrjena z enim koncem za drevesni vrh in za drugi konec že vleče konj, katerega sin pridno priganja, med tem ko oče marljivo podsekava. Recimo pa, da je bila stvar res dobro namišljena, vendar niste bili moči enakomerno razdeljeni. Kajti ko se začne drevo nagibati, bil mu je konj preslab in drevo vrže ga daleč po zraku v klanec, kakor vrže pastlr kamen, katerega je bil privezal na bič.

Oče odkima z glavo in pošlje sina gledat, če se ni konj morebiti — splašil in všel. Kmalu se sin vrne in sporoči:

»Oče, konj je še v klanju, ni všel. Pa ne vem, kaj bi rekel. Mislim, za ježo še bo, za ježo, toda voziti ne bode več mogel ker je po poti zgubil vrat in glavo.«

Če je oče pritrtil sinovim besedam, ne vem; toda če pomislimo, da je bil Zabrdžan, smo lahko uverjeni, da je sinu prikimal. Saj sem pozneje še zvedel, da je pravil sosedu:

»Veš sosed, konj bi še bil za ježo, ker tam ne potrebuje vrata in glave, kakor pri vožnji. Pa mrha je bil začetkom tako utrujen, da se ni hotel gaiti, ko sem ga priganjal. Pustil sem ga ležati, da si počije. Druzega dne pa je bil že mrzel. Poginil je bil same lakote, ker se vsled pomanjkanja glave ni mogel pasti.«

Oslu v proslavo.

Nedolžna živalica, tebi zapeti
Iz sreca hvaležnega pesem želim,
Po možnosti pesnika hočem posneti,
Oeno pa tebi kaj rad prepustim.

Ljudje so pretirani, ki govorijo,
Da osel predolga ušesa ima,
Naj raji se oslekom tistim smejijo
Ki uho se kratko jim slabo poda.

Potrpežljiv ves si — le malo počasen,
Za nošo pa vsako se rabiti daš,
Nikoli nič več in nič manj nisi kasen,
Če zlato li blato na hrbtu imaš.

Jedino plačilo za težko ti delo
So vedno le palice, osat in znoj,
Koliko pa oslov živi prav veselo,
Ki v žepu jim zlato in v glavi je gnoj.

Nikar pa ne misli, da malo število
Sorodnikov, bratov in znancev imaš,
Saj vendar teh šteješ ti vsikdar obilo
V človeški jih družbi kaj lahko spoznaš.

Že nekdam so tebe vsi modri čislali,
Na tvojo ker kožo vsi pisali so
In daleč po svetu vse to so poslali,
Da drugi -- zavijali vanj so meso.

V obleki priprosti in sivi se družiš,
Ker misliš, le taka ti prav pristoji
Ter v potu obraza svoj osat si služiš,
Ker meniš, da — **osla naj osat redi.**

Silvester.

Na dekliškem obisku.

(Pivško narečje.)

— O zdrava Micka! ne zamjere k te obješčem!

— Ma Franca ze kuaha, vesjela sem te povedat de h Pjepe v Trne ne buamo smejele jet vječ!

— Se boiš Franca de bi te ne djenle v cajtenge?

— Kej žje vejš! Kedu te je pa povedjav?

— Snuče sem netla ju vasavala s fante na uagnišče, jen sua rjekle, da buajo oni povedjali tisteme ke cajtenge piše ze use tiste dekleta ke huadjo u Trne h Mühove Pjepe. — Jen še vejš kej sua rekle — da buajo to nuabel dekljeta neprej!

— Aha Micka puatlej pa če nječēš bet ta lepa le skri lasje po čjele!

— Vejš Franca tu pa mislijo mende samu Šempetršee, tisti ke so jem žje ankrat gosput pr' nauke rjekle, de imajo zetu

lasje po čjele de nemuore jet pamet v glavo. — Jest ne buom las skrivala, cejgle uod Pjege sem pa prjec sežgala jen fantom oblūbla, de ne buom šla vječ ke, ne po žjegne ne kart šluagat.

— Čūj Micka, mjene se pa zdi greh cejgla sežgat kjer je ne njeme tuolku križu; njesla ga buon Pjepe nezaj jen je povejdla, de nej blu tisga fanta neč puad uaknu, jen de nej trejba vječ dekljetam žjegnu, jen popjerčku dajat, dregači bua tūdi uana pršla u Berjevea.

Nemška lakota v Avstriji.

Z velikim strahom so avstr. Nemei razglasili veliko »karto« ali nemške zapovedi za avst. Slovane. Ako Nemei ne obdrže to kar že imajo erknejo vsi vsled nemške jetike. — Čujmo kaj zahtevajo: najprej naj zvedo Slovani, da nemški program je avstrijski — oziroma pruski, kakor se vzame.

Dalje, vse pravice katere so Nemei v stoletjih okradli Slovanom je njih zgodovinska lastnina, in to morajo oni ohraniti do konca sveta. — Sistem naj se takoj zavori, ki dovoljuje tudi Slovanom dihati. Samo zrak in solēni žarki niso še v nemškem protokolu. Saj so sami Nemei ustvarili Avstrijo iz ilovce in želoda. — Seveda!

Avstrija naj ostane za vse čase pruski ostreich in bog ne daj da kedaj postane slovanski — vestreich. — Posebno nomška špraha v armadi naj vzdržuje Avstrijo. Kranjskega fanta meč mora se le po nemški brusiti, da bode dobro seka. — Samo cartani Madjari naj lepo obdrže kar so dobili 1887, da bo tako vse lepo razdeljeno v Avstriji med nemške in madjarske pastirje. —

Avstrija mora biti vedno zaročena z Nemeem. Nje otroci naj bi vse lepo kupovali pri Nemeih, sicer bosta skupaj prodajali a inkasiral bode samo »foter« Nemeec. Avstrijska mati bi dobivala samo mesečno plačo — sicer pa haltsmaul — alte Schachtel. —

In ta poroka mora biti telesna in duševna, ker le nemški duh ima pravico ulivati v šibke avstrijse ženske možgane modrosti tega sveta. — In to prelivanje nemškega olja, je tista takozvana hulturna pomada, brez katere ne bi živel noben slovanski otrok, kedar na ta avstrijski svet prijoče. — Slovanskemu otroku priskrbijo že Nemei: nemški jezik, nemški kruh, nemško mleko, to je: Nemške šole od abecede do pandektov. — Primorske Slovence so izročili v rejo in varstvo.

Italjanom. Za doseči vse to je treba sprazniti avst. mizo na katero je bil nesrečni Badeni položil »torto« teh jezikov; — katero je ministar Gauč vso pomečkal in vse cibibe izbrskal. A kar je še ostalo mrvic je treba da takoj pobere Avstrija v »firtol« in vrže nemškim kokošim in petelincem v podzob. —

Nemei so sicer opustili usiljevati slovanskim fantom tisto nemško princezinjo, ki se zove: Nemška štatspraha. — Na Prusko so jo poslali na rejo. —

Med tem so skovali novo nemško verige, takozvano »Vermittelungsšprah«.

In v to verigo mislijo ukleniti posamezne avstrijske narode in dežele, da je popeljejo kedar bodo hruške zrele — pod prusko pikelhaubo na oheet. — Kakor so redarji nedavno peljali Nabrežince vkleknjene o belem dnevu po mestu v hotel Tigor. —

In takrat, ko se te zgodi se odprejo pruska nebesa in Slovani avstrijski pojdejo v veliki procesiji na nemško pivo. Nemei, ki v Avstriji delajo dež in točo, katera pada na slovansko polje so sklenili: Primorec damo Italijanom za frušteek. — Kranjci se morajo poročiti z Nemei da bo na Kranjskem samo en nemški bog in nemški hlev.

Korošcem in Štajercem je prepovedano govoriti javno slovensko, posebno v vaseh in trgih. — Nemško kaproli pod firmo učiteljev imajo nalogo širiti nemško kraljestvo po Südmarki. Čehi odstopijo Nemeem severno Češko in to le za toliko časa, da se sami spokoré in pridejo kleče prositi »foterja« Prusjaka, da jih milostno sprejme v nemški rajh. —

Suma sumarum: zapisano, potrjeno, zapečateno in prišito je od aposteljnov ranjkega Bismarka: da nemški volkovi podavijo avstrijske a madjarske volčice pa ogerske Slovence.

Slovani! Ali ste čuli nemško lakoto. Nam ne ostaja drugo, nego, da na to želodarsko izzivanje nabrusimo uma svtile meče, ter stoje združeni v nepreglednih četah pričakujemo našega fiasprotnika.

Sobarica: Gospica, zunaj čaka gospod poročnik! —

Gospica: Ah škoda da sem ravno sedaj slekla negliže!

Predavanje prof. Boštjana

o kulturi in geografiji.

Suha zemlja se deli na pet delov, od katerih je najglavnejši Evropa. Ako se je kdo v Evropi pozno spekel, poišče si novo zemljo, ter se imenuje «spečeni Evropejec». — Geografično se deli Evropa na več dežel, ktere se zopet delé v take, v katerih ni razbojnikov in v katerih so rezbojniki. Med poslednje spada: Italija, Španjska, Ogerska, in balkanski polotok. Med prve pa vse druge. — Španjska je «kakor znano, domovina španjskih vetrov, španjskega popra in španjske muhe. Potem pride Francozka, ki je tako bogata, da visé v vsakem «potrebem zavodu» panamske akcije. Potem Engleška; prebivalce njene nahajamo največ po Švici, Tirolu, i. t. d. Pravi Engleži ni nikdar v glavi «pravi». Da se človek engleško navadi, ni «miga» zadosti, da je imel 6 mesecev engleško bolezen. — Italija služi več ali menj za hranjenje starih hiš, slik in podrtih spomenikov, tudi se poje tukaj mnogo polente in speče mnogo kostanjev. Glavno mesto Italije je Rim. V Rimu biti in makaronov ne jesti je ravno taka kakor v Brkinah živeti in ne kuhati krompirja. V bližini Italije se nahaja Korzika, kjer je doma krvna osveta, in kjer je vsak poštenjak morilec. — Na severu je znamenita Švedska kakor domovina žveplenie.

No da pridemo zopet na zgodovino kulture. Grki so nosili dolgo kulturno brado in lase; tudi Rimci so bili naobraženi, ali ne tako «klasično» kakor oni, zato so bili vsi obriti in ostrizeni kakor jančki meseca avgusta. Romul in Rem sta zazidala Rim ali ne v enem dnevu, ker sicer no bi bil napisal Livije toliko knjig. Rimske cesarje so več ali menj vse pomorili, to je bilo tudi vzrok, da so se preselili leta 2640 po Adamu Slovenci v te kraje, kjer brijejo Italjane. Kdor ne verjame, pa naj kupi «Briveca!»

Stk.

Dekleta poznajo samo eno »žensko vprašanje: je že oženjen?

Zobi moje ljubice
krasni so ko rožice;...
a boič jo nikdar ne
ker jih ven vzame vse...

Čim menj dekle oblači, tem bolj privlači; — tudi stane očeta menj.

Memento raznim socijalistom!

Davno že opazujemo, kako se blatijo eden drugega socijalisti obeh vrst. V tem pa so si jednaki, da nobeden izmed njih noče povedati, k a k o misli on rešiti to ljudstvo. Jedni in drugi vidijo natanjčno vse madeže nasprotnika, a ni demokratični ni krščanski ne vidijo ljudstva, ki se pogreza v bedo. —

Jedni in drugi mislijo, da so že rešili »ubogo ljudstvo«, ko so se do dobrega napsovali med seboj.

Raje naj bi se ozrli na zares ubogo ljudstvo, ki se pogreza v bedo in naj bi združenimi močmi dvignili siromaka, ki — kakor kaže gorenja slika — jedva more dihati pod kupom plačilnih nalogov, monitorjev eksekucij, občinskih doklad, vojaških taks, in strogih opominov znanih »prijateljev« ljudstva — c e n t o per cento!!

Na vajah.

Četovodja zapevé svojim vojakom, med katerimi je bil tudi glasoviti infanterist Kuščer — naj se v grmovje vležejo in po trebuhu plazé, zasledujejo sovražnika. — On sam se pa postavi v stran ter opazuje, kako bodo njegovi «podložni» izvršili dani vkaz. — Med tem pride slučajno mimo rudeče lična Marička iz bližnje vasi — in slišoč neko šumenje po grmovju — vpraša četovodjo: «Gaspud sovdat, kaj pa lázi po grmovju?» «Kuščer, odreže se poslednji. — O, kako to, začudi se Marička, saj kuščerji po zimi spé! No, ako ne verujete, znaste se prepričati, dé četovodja ter zakliče: «Infanterist Kuščer! Hier! začuje se krepki glas — in iz grmovja se dvigne dolga postava vojaka Kuščerja. — A-a- takih kuščerjev pa še nisem videla — je li tudi strupen? — vpraša šaljivo Marička. — Pa še kakó! Le ne bodite preblizu, da Vas ne piči! odvrne jo četovodja. —

Keve.

«Zugsführer» Grili in «gefreiter» Juri — tako imenovani «Georg» gledala sta se vedno po strani. To pa zato, ker je bil prvi z poslednjim prestrog in mnogokrat popolnoma po nepotrebnem. — Nekega

dne vršila se je vaja na bližnjem hribu in vrag si je li slučaj ali nesreča hotela, da je Grilčeva četa jako slabo izvršila vkaz gosp. stotnika. — Poslednji je seveda Grilea pošteno oštel, ter še pripomnil, da sliši vse kam drugam, kakor za četovodju, in kar je bilo še najhuje — Nachexercieren. — Ko odide stotnik, obrne se Grile najprej do Jurija, ozmerjavši ga kot najslabšega «schwarmführerja», po tem ga pa zapodi se svojim «schwarmom» «laufschritt» v dolino z vkazom, da mora priti sovražniku za hrbet brez, da bi ga poslednji vpazil — ter nanj streljati. — Z žalostnim sreem in sveto jezo poda se Jurij v dolino, misleč: Befehl je befehl! — Grile se pa med tem postavi na vzvišeno mesto in opazuje bo-li «Georg» izvršil v redu dani vkaz. — Ko se priplazi Jurij se svojimi vojaki do vrhunea, zagleda svojega sovražnika — Grilea — ter zapove vojakom nabiti puške s «exsecier patronami» in na vkaz «Feuer!» zagromeli so strelj proti Grileu. — Poslednji ves prestrašen in razježen, začne kričati: Juri — Georg — trotel — osel — norec — krava — bik kje je sovražnik?! Kaj sem jaz zapovedal?! — Jurij mu pa bladenokrvno odgovori: «Herr Zugsführer! Vkazano mi je bilo priti sovražniku za

hrbet in nanj streljati — kar sem tudi storil, — ker večjega sovražnika od Vas bi zastoj iskal. — K e v e.

Amerikanski kapuciner v Trebčah.

Zaani Miha iz Rocola imenitni brivec eikorjaških nosov, se je bil namel iti na božjo pot na Repentabor; ali ko je šel mimo Trebč, ko je amerikanski magnet potegnul nase in kar naenkrat se je znašel v podzemeljskem hramu trebčanskega puščavnika. Kako se je začudil naš Miha, ko je slišal neko čudno šumenje, kakor da bi pihal pozemeljski šijon. Naš puščavnik ki daje žegne gratis pa je ves zamišljeno gledal v neki čudni kalamon, ter dajal žegne Trebčanskim ženicam iz bližnjih vasi, ki so pred njim trepetale in molile da bi se katera mlada, če bi bog dal tudi krasnolepa v vanj zaljubila in ga tako rešila iz te amerikanske copernije. Miha ves prestrašen zbeži, proti Repentabru, premišljeval je ali bi se dobil kje kak boter, ki bi tega mladega puščavnika še enkrat peljal k birmi, in ga tako potrdel v veri. Menda ne samo v veri ampak tudi v pameti.

Miha.

Vrlim zavednim Slovenkam.

Pozdravljene bodite vrle mi Slovenke!
Ki bije v prsih Vam srce čuteče,
Za blago domovine — po vzorih hrepeneče.
Kot zvezde, na slovenskem nebu narodu svetite;
Z umom in peresom kažete mu pot —
Do vede in omike. —
To čast, ponos, Slovincem je,
Da nežen spol zaveda se,
Naloge svoje, in dolžnosti,
Pomagati narodu do kreposti;
Da dedne bode si pravice branil,
Ime slovensko vedno si ohranil.
Naprej!! Pogum na novo naj Vam oživi,
In pridobite zraven novih si močij;
Da na delo složni se podamo,
Za slovenski narod, kakor negdaj vrli Samo,
Za svobodo našo, dedne nam pravice,
Vztrajajmo v boju — znanja in resnice.
Čast Slovenkam! toraj naj doni,
Dokler slovenski rod živi!

Podgorski.

Pismo iz Kitaja — Brivcu.

Belemu carju velike Rusije smo odstopili Port Artur in obsežno rodovitno Mandjursko planjavo večo nego 4 Avstrije s pogojem, da nas obvarje evropskih volkov. Tudi Engležem in Nemcem smo odstopili kos obrežja in zemlje. Nedavno prišel je pozvonit nekdo na Čung-Li-Jamen,

ministerstvo zunanjih stvari. Ta tujec je trdil, da je Italjan, da hoče tudi on kos Kitaja, ker nima doma kaj jesti. — Hvalil se je, da njegov narod je strahovito korajžen, da ga Menelik še danes ne more pozabiti; da vsa Italija mu plava na morju. Naš minister mu je pokazal vrata. Drugi dan se vrne, razbiva po vratih ter nam usiljuje nek »ultimatum«. Mi Kitajci nismo do danes znali, da so Italijani na svetu, ker nam niso o tem ne Rusi ne Engleži zinili besede.

Laški konzul nam je pravil, da je Italija vsa vesela, ker bo dobila v Kitaju kos lepega sveta v San Munu.

Pravijo da smo Kitajci strahopetni — naj bi to tudi bilo, a Italjanov se vendar ne bojimo. —

Pred tednom smo dobili telegram iz Rima, da naj jim dovolimo vsaj toliko prostora, da bi odprli eno zalogo italjanskih vin. — Kitajci ne pijemo vina. — Pretečeno soboto, so nam pisali, da bi bili zadovoljni, če bi smeli imeti na naši zemlji vsaj eno zalogo »karbuna«. Pa tudi tega jim ne privolimo. —

Včeraj pa je prišel zopet njih poslanec trkat na ministerska vrata: naj jim za skozibog dovolimo odpreti eno agencijo za dekile in lačne italijanske delavce. Čung-Li-Jamen ni še odgovoril.

Zdaj lahko spoznaš dragi Brivec, da če silna Italija tako ponižno petljači mrvice zemlje v Kitaju —, da ne bode tudi vsi Slovence še pojedla. —

Kos zasmehuje lovca.

Kak lepo poje črni kjus,
Oj črni kjus!
Tam v zelenem bukovji.
Prišla sta pa jagra dva,
Ki b' rada kjusa streljala.
Pa kjus je bil teh špasov sit:
Pojta mi jagra se solit,
Oj se solit!
Frrrrr v bukovje!

Pred sodnijo:

Sodnik zatoženki, stari devici: Koliko let štejete?
Zatoženka: Ako Vas pogledam, gospod sodnik, se čutim čisto mlado!

Krivicu mu dela:

Dijak pismo nosi z denarjem: Vi, kaj sem Vam pa jaz naredil, da se pri meni nikdar ne oglasite?

Vso čast šrangii.

Da »šranga« Vas pobila ni izletniki tržaški;
Za milost hvalite Boga,
ki rešil vas je zla.

Da spokorite grehov se katere ste storili;
Da pridete očiščeni
pred božji stol sodni.

In kadar delate izlet
in pridete do »šrange«
Napravite ovinek lep
Da ne pobije vas vse.

Matilda.

Nekdaj so ženske predle, zdaj — voze bicikelj.

Ako hočeš ženam vspešno dvoriti,
prinesi — hiso seboj!

Italijanstvo Gorice.

I.

Da je Gorica pristno 'taljanska
Za to govoré imena toskanska,
Gore, bregovi in krivi nosovi,
Pričajo v prilog rimljanstva.

II.

Hribarji, Šaple in Gorjani,
Pinavčič-i in drugi škrieci,
B'li predniki so njih patricij,
Tórej pravi so italijani.

Rajtguzen.

Komarjeva svatba.

Komar pa z muho pleše, tralala!
Da se zemlja trese, hopsasa!
Muha se spotakne, tralala!
Nogo si izmakne, hopsasa!

Gredo po zdravnika, tralala!
Sila je velika, hopsasa!
Predno on priteče, tralala!
Muhi kri odteče, hopsasa!

M o ž (ljubosumno): »Malo in kratko, gospod doktor, Vaših posetov nečem več v hiši!«

Doktor: Ali, prijatelj, jaz ne zahajam nikdar k Vam, ampak samo k Vašej gospe!

Sodniške slike.

Sodnik: (Proti pričii) — Vi ste Urša Pokveka, 50 let stara. — Kaj ste?

Priča: Prej sem b'la Slovenka, zdej sem pej Italijanka.

Sodnik: Ne, ne! — Jaz mislim s tem reči, kaj ste po zvanju ali rokodelstvu?

Priča: A ja, gospud »judiče«, naj počakajo, jest jim buom po slovensku povejdala: P, p, p, pr, pr, pr... prim... — ej, ze 9 ran Kristovih zdej se pa ne spunem, — Vejo, tista, ki tem mičkenem na ta Božji svejst pomaga, ej no »levatriče«. —

Sodnik: A, babea! —

Priča: Ja, ja, gaspudek muoj dobri.

Sodnik: Torej bodete vse po pravici povedal in če treba tudi prisegli....

Priča: — Ja, ja, ja — vse po pravi, pravi Božji pravici, kakor sam Bugee zapovej.

Sodnik: No, torej pustite me govoriti. Čujte!

Priča: — O, nej — li govorijo, sej jest jih rada poslušam magari do zejtra. (Bolj tiho). Oh, blagor tistej, ki bo njih vdobila.

Sodnik: (osorno). Tok' tih bodite in ne klepetajte! —

Priča: — Gospudek' muoj dobri, no sej sem tiho, zdaj ne bom več klepetala. Nej se ne jezijo, ne. Gospud kaplan so djali zadnji bot na kancelju: Blagor potrpežljivim, ker njih bude nebeško kraljestvo in bodo

Sodnik (jezno): Za božjo voljo, nehajte in si usta zamašite, ker drugače še iz kože skočim.

Priča: — Oh, tega pa nikar ne, ker bi vmrla od straha in voni ne bi b'li več taku »luškani«, temveč jaku, jaku grdi. — Naj se potolažijo, bom še ze njih Boga prosila:

Sodnik: (Zelo razburjen). — Pojdite za danes z Bogom, bote že poklicani (Sam za se). Te proklete babe! Res, dolgi lasje — kratka pamet. Človeku je za znoreti. — Vrag naj bi razpravljal s temi tercijskimi. —

Pepček.

Uganjka.

Vprašanje: Kateri Slovenci čislajo in božajo ljuto nemščino, ubogo slovenščino pa zaničujejo in teptajo?

Odgovor: »Faierveri« v Radečah pri Zidanem mostu na slovenskem Kranjskem. —

Dokaz.

Na Binkoštno nedeljo so se radeški gasilec udeležili sv. maše, da bi slovesnost povečali, pa naredili so »fiaseo«. Ker je cerkev majhna, morali so stati pred cerkvijo. Pa kaj si tu čul? a) Nemško komando; b) slovensko kletev. Odmevalo je: Habt Acht! Kujet nieder itd. zraven pa: Primojduši! Pejmo raj pit itd. Pa radeški gasilec menda še celo mislijo, da so se svojim neobritim nastopom sv. mašo proslavili. Kako je to, da njihov vodnik to trpi! Slab pastir, slaba čreda.

Toraj, dragi Brivec, ne mudi se, ampak hitro se pripelji v naš trg, da vodnika našega gasilnega društva malo podučiš ter ga po potrebi obriješ. Povej in zabijaj mu, da mora gasilno društvo na praznik sv. Rešnjega Telesa bolj moško nastopi, če že ne mora prebiti brez blažene nemščine.

DOPISI.

Iz Dola na Štajerskem. Slišali smo kako pridno briješ po vseh slovenskih pokrajinah, ter brez usmiljenja stržeš kosmate brade ki ti pridejo v pest. Prišel si že blizu nas, da celo do bližnjega Hrastnika kjer si jih že nekaj prav občutljivo odrgnil. Bali smo se da pritihotapiš tudi k nam, ter nas začneš briti kakor je tvoja navada, — ker torej vemo da nikakor ne uideemo tvoji hudi britvi, smo se rajši sami oglasili ter te povabili da prideš tudi k nam kedar ti je drago; upamo da bodeš milejše z nami ravnal ako sami spoznamo svoje slabosti, in jih naznanimo. Povemo ti, da posebno trdih ščetin tukaj ne bodeš našel, posebne nemških ne. (Nemškiga Mihlna še ni bilo k nam, pa je tudi bolje zanj da ne pride; znali bi mu napraviti »urno koračnico« po njegovem »Laufschritt«) kosmatincev sploh med nami ni; vendar pa zdraviti bode treba. Lotila se nas je neka nadloga, ki pa ni nova, pa tudi posebno nevarna ne. No, da ti ne bodemo skrivali besedi, kar naravnost povemo, kako se imenuje: Pijemo ga radi. V časih predolgo, vsasih preveč, tako da nam šment večkrat v glavo zleze ter uganja ondi svoji — fantazije —. Pa kaj si hočemo, ko tako gladko teče po suhem grlu. Pa re misli si, da je vse od kraja bolano, in da bode treba vsacega zdraviti, kaj še; pri tem so izjeme. Pravili bomo, kedo te v tej zadevi bolj potrebuje; tega se bodeš že sam prepričal kedar prideš. Najbolje

bo ako prideš kako nedeljo ali v ponedeljek. Če imaš takšen balzam, da bi nam pogasil hudo-žejo- tedaj ga le prinesi seboj, — seveda na škodo našim krčmarjem, pa v tolažbo našim mošnjikom.

(Pride še).

Iz Katinare. Sedmega maja, to je peto nedeljo po veliki noči smo imeli pri nas imeniten »koršo«. Le poslušajte kako ste Nina in Marička Tončki rekly: Še eno »flaskico«, da bomo lepši plesali in bolj gladko pele.

In res vlačile se je po šest deklin skupaj po našem »koršu« vsaka je imela flaskico šnopsa v roki in prepevale tako prijetno, da bi se jim bile tudi brižanske orlice smijale. — Nič jim ni pomagalo, da jih je še celo zid svaril kadar je katera prišla preblizo njega. —

Kaj si Vam zdi, ali se to spodobi slovenskim deklinam, da dišijo po šnopsu, ko se svojimi fanti govorijo. Jaz bi tako deklye poslal v deveto vas.

Vezilo petdesetletni devici.

Dokončala danes let
Ravno si desetkrat pet,
Torej voščim ti vesel,
Da bi vrag te še ne vzal
Enkrat še toliko let,
Kakor je — desetkrat pet.

Silvester.

Potem je bilo vse tiho...

V jarku je bilo polno vode. Noter je pal pijanec. Najprej je je bilo vse tiho...

* * *

Kadil je cigareto navadno »drama«. Ali strašno je eksplodiralo — in potem je bilo vse tiho...

* * *

Videl jo je in prašal: »Me-li ljubiš?« Kako nežno ga je ona gledala! In on, pravi don Juan, najprej jo je ljubeznivo pogledoval v oko — potem je bilo vse tiho.

Stk.

Listnica upravnštva.

Takrat nismo mogli vsem cenj. dopisovalcem ustreči, ker smo bili naloženi z drugo tvažino.

Gospoda Pepčeka bi pa prijateljski naprosili, da bi nam še večkrat prinašal kake interesantne sodniške sličice; iste bi našim čitateljem gotovo zelo ugajale. —

Prodajalnica jestvin v Barkovljah!

V moji prodajalnici dobi se vsake vrste jedil za naše gospodinje. V zalog imam: **sladkor, kavo, riž in fino olje** po **28, 32, 36 nov.**; kakor tudi drugega blaga na izbero. Vse blago zdravo, dobro in po ceni.

Priporočujem se našim barkovljanskim, kontoveljskim in drugim družinam.

Udani
Ivan Čergol
trgovec.

Tobakarica.

Išče se za Trst čedno slovensko dekle, ljubljancanko, z lepim obnašanjem ki govori nemški in je že dobro izučena za tobakarno. Tista ki želi dobiti službo naj se obrne pismeno na vpravnništvo „Brivca“ v Trstu.

GOSTILNA

v ulica Conti
(za Holtom).

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak mojih gostov dobro črno istrsko in dalmatinsko, belo vipavsko vino.

Točim tudi vedno sveže Dreherjevo pivo v sodčkih in buteljkah.

Lačni želodec dobi v kuhinji potrebna jedila. — Iman tudi prostor za kegljanje.

Priporoča se udani
Mihovil Ribarić.

„Slovanski svet“ in „Slavisches Echo“.

Na Dunaju izhajata obadva lista, prvi na slovenskem drugi na nemškem jeziku.

Izdajatelj je gosp. **Fran Podgornik.**

„Slovanski svet“ izhaja 10. in 25. dan v mesecu na 16 straneh in stane za vse leto 4 gld.

„Slavisches Echo“ izhaja 1. 10. in 20. dan v mesecu in stane na leto 5 gld. — V Trstu ga prodaja tobakarna Lavrenčič, v Ljubljani bukvarna Schwentner po 14 nvc.

Oba časopisa vestno zasledujeta slovensko gibanje in temeljito razpravljata najvažnejša dnevna politična vprašanja. Noben slovenski politikar ne bi smel biti brez teh listov.

Tržaška posojilnica in hranilnica

registrovana zadruga z omejenim poroštvom, edini in prvi sovenski denarni zavod v Trstu
Ulica S. Francesco št. 2.

sprejema hranilne vloge in obrestuje 4°/_o. Toliko ne plačuje v Trstu noben denarni zavod.

Rentni davek od vlog plačuje zavod in ne vlagatelj. Obresti se vsako leto kapitalu dripisujejo, datek obresti od obresti, tudi če dotičnik ne prinese knjižice.

Vloženega je bilo leta	1892 gld.	17.663,76
"	1893 "	38.245,13
"	1894 "	49.741,66
"	1895 "	88.644,52
"	1896 "	125.448,27
"	1897 "	164.907,79
"	1898 "	261.424,45

Skupni promet od 1892-1898 gl. 3.212.095 10

Pri slovenski tržaški posojilnici in hranilnici se denar podvoji škrat prej kakor pri drugih hranilnicah.

Edino pravi Paglianov sirup

krki očičajoč.

Ni jeden tolikih posnemalcev in ponarejalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal tajiti, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrdke v Florencij, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položaju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatijica mora imeti od fabrike depozitirav pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjenim podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzma. ka.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Usojam si slav. občinstvu naznaniti, da prevzamen in izvršujem točno naročila na

kavo, čaj, olje, riž, makerone, delikatese,
sadje, ribe, vina itd.

Pošiljatve v omotih po 5 kg. oddajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzjetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebuo p. n. gg. hrčmarjem, drežinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. morske ribe, in rake, sveže sadje, fino olje, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blago in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamoren dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Nikaka skrivnost

Nikaka skrivnost

ni več napravljati si vsakdo doma brez vsake priprave in težave izborne likerje (tudi za prodajo), ki stanejo pod polovico cene in sicer se napravijo s pomočjo najboljših ekstratov.

Ekstrakt za napraviti:

5 lit.	Ruskega pelinovca	stane samo	90 kr.
"	Ruma	"	90 "
"	Konjaka	"	95 "
"	Slivovke	"	85 "
"	Alaša	"	75 "
"	Očaka	"	95 "

Franko pošta naročevalca.

Ekstrakte vazpošiljam samo proti predplačilu. Zneski se mi dopošljejo tudi lahko v poštaih zaumkah ob enem z naročilom. Vsakikrat pridenem navodilo, kako se napravi dotični liker.

Josip Štoka. — Trst.

Nikaka skrivnost

EDINO PRAVI PALIANOV SIRUP

ki čišči kri
OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Pagliano sirup, ki čišči kri, je edino oni iznajden po prof. **Girolamo Pagliano iz Florencije** (ne od Ernesta a. drugih Pagliano. Ernest Pagliano iz Napolja skuša drznostjo slopariti občinstvo, češ da je njega sirup pravi. Ali to ri res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrdo **Girolamo Pagliano v Florencij**, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa **Ernest** nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrdko **Girolama Pagliana v Florencij, Via Pandolfini 18.** Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — **na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrdko Girolamo Pagliano.** (To je glavni znak.) **Zdaj ste razumeli.**

Domača krojačnica

TRST

ulica S. Maurizio št. 11, II. nadstr.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovejšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila.

Priporočuje se Tržaškim in zunanjim Slovincem udani

Josip Vičič

krojaški mojster.

Domača slovenska gostilna
FRAN VALETIČ

v ulici Solitario št. 12.

toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko

in okoličansko vino

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po nižani ceni. — **Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnimi.**

Postrežba točna. — Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani

Fran Valetič, krčmar.

Leta 1881. v Gorici ustanovljenja tvrdka

E. RIESSNER, v nunski ulici 3,
(nasproti nunski cerkvi).

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svoje lastno izdelovalnico umetnih svetil za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mrtvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmeri ceni.

Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno šk na perilo.

„SLOVENKA“ Leposlovni list za ženske izhaja v Trstu dvakrat v mesecu. Prinaša razno gradivo za ženski svet; posebno pripovedi, pesmi in razne podučne nasvete za matere in hčerke. — Za vse leto velja 6 kron. Naslov: **Upravništvo „Slovenke“ — Trst.**

Pri moj tvrdki
Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo stroj vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi in kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobrote vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta št. 5.

MAT. ŽIVIC, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrdka prevzame tudi izvrševanje istih del.

Franjo Fojkar, posestnik v Stari Loki pri Škofji Loki št. 19. (Gorenjsko).

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo **žganje**, dober okusen **brinjevec** kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepilna za moške želodec. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni

Obilo naročbe prosí gornji.

Slovenska gostilna
„PRI PETELINU“

v Trstu

sprejme vsakega lačnega lo utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butijkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo.

Da boljše ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice zmehkimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno zdravo in ceno.

Popotnik, ko pride v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“

Ulica Ghega št. 7.

Prodajalnica jestvin
Vekoslav Pečenko
ulica Commerciale 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obliži: moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvino za katero si bodi družino: **kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka, sveče, frank itd.**

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča

udani

Vekoslav Pečenko,

trgovec.

Svoji k Svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu bogato založeno **pekarijo**. — Postreže vsaki čas s zvežim kruhom: **prodajalce, krčmarje in odjemalce na debelo** s primernim obitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Prodaja se **vseh vrst moke — domače pečivo — sladkarije in pristno domače maslo**. — Sprejema v peko domači kruh; vse po **nizkih cenah**. Pekarija je v

ulici Stadion št. 20.

odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer.

Priporoča se udani

Jakob Perhave,

lastnik.

